

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 9 af 4. april 2008 om hjælp til personer med vidtgående handicap Historisk

I medfør af § 3 stk. 2, § 5, § 8 stk. 3, § 8 a, § 11, § 12, § 15, § 18 stk. 3, § 18 a stk. 3, § 20 stk. 3, § 22 stk. 3 og § 26 stk. 3 i Landstingsforordning nr. 7 af 3. november 1994 om hjælp til personer med vidtgående handicap, senest ændret ved Landstingsforordning nr. 13 af 20. november 2006 om ændring af landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap, fastsættes:

Kapitel 1

Definitioner og indledende bestemmelser

§ 1. Ved vidtgående fysisk handicap forstås medfødte eller senere opståede skader eller mangler, for eksempel manglende eller nedsat syn eller hørelse, spasticitet eller andre former for lammelse, epilepsi, talebesvær, manglende lemme, følgerne af hjerte-, kar-, nyre- og leverlidelser, gigtlidelser og kromosomdefekter.

Stk. 2. Et funktionsniveau, som berettiger til hjælp, kan være, når personen på grund af handicappet enten

- 1) ikke kan varetage egne personlige behov som for eksempel personlig hygiejne, påklædning, spising og lignende, eller
- 2) ikke ved egen hjælp kan færdes inde og ude, herunder tage på indkøb, besøge andre mennesker, deltage i sociale aktiviteter og lignende, eller
- 3) ikke kan kommunikere med andre mennesker.

Stk. 3. Funktionsnedsættelse på grund af midlertidig sygdom berettiger ikke til hjælp.

§ 2. Ved vidtgående psykisk handicap forstås funktionsnedsættelse, der skyldes mentale problemer eller nedsat eller manglende mental udvikling.

Stk. 2. Et funktionsniveau, som berettiger til hjælp, kan være, når personen på grund af handicappet enten

- 1) ikke kan varetage egne personlige behov som for eksempel personlig hygiejne, påklædning, spising og lignende, eller
- 2) ikke ved egen hjælp kan færdes inde og ude, herunder tage på indkøb, besøge andre mennesker, deltage i sociale aktiviteter og lignende, eller
- 3) ikke kan kommunikere med andre mennesker.

Stk. 3. Funktionsnedsættelse på grund af midlertidig sygdom berettiger ikke til hjælp.

§ 3. Der kan ydes hjælpeforanstaltninger til kompensation for den eller de nedsatte funktioner. Hjælpeforanstaltningerne kan ydes som forskellige former for støtte, pleje eller tildeling af hjælpemidler.

Stk. 2. Hjælpeforanstaltninger kan ikke bevilges, når udgiften dertil årligt ligger under et beløb, som

fastsættes én gang om året af Departementet for Familie og Sundhed.

§ 4. En person med vidtgående handicap har ret til nødvendig konsulentbistand. Bistanden bevilges af Departementet for Familie og Sundhed efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen.

Kapitel 2

Hjælpe midler

§ 5. Der kan bevilges hjælpemidler, som vil lette hverdagen for en person med vidtgående handicap.

Stk. 2. Hjælpe midler tildeles så vidt muligt til låns.

Stk. 3. Hjælp til anskaffelse af hjælpemidler kan kun ydes til udgifter, der væsentligt overstiger prisen på, hvad personer uden handicap sædvanligvis anskaffer til personlig brug og husholdning.

Stk. 4. Der kan ikke bevilges hjælpemidler, som er almindelige forbrugsgoder i en sædvanlig husstand.

§ 6. Der kan ikke efter denne bekendtgørelse bevilges hjælpemidler, som støtter, afstiver eller korrigerer defekte eller manglende legemsdele.

Stk. 2. Der kan kun i særlige tilfælde bevilges hjælpemidler til personer, der er indlagt på hospital eller sundhedsvæsenets plejeafdelinger.

§ 7. Der kan ikke efter denne bekendtgørelse bevilges almindelige hjælpemidler til personer med vidtgående handicap til deres deltagelse i det offentlige uddannelsessystem.

§ 8. Bevilling af et hjælpemiddel kræver, så vidt muligt, en forudgående indstilling fra en sagkyndig konsulent.

Kapitel 3

Støtte personer

§ 9. En person med vidtgående handicap, der har behov for pædagogisk støtte for at kunne klare sig i egen bolig, herunder i et bokollektiv eller en beskyttet boenhed, kan tildeles et antal støttetimer ugentligt.

Stk. 2. En person med vidtgående handicap, der har behov for støtte i et større omfang end forudsat ved personalenormeringen i vuggestue, børnehave eller integreret daginstitution for 0-6 årige børn, kan tildeles op til 40 støttetimer om ugen i institutionen.

Stk. 3. En person med vidtgående handicap, der har behov for støtte i større omfang end forudsat ved personalenormeringen i fritidshjem eller integreret daginstitution for 6-17 årige børn, kan tildeles op til 20 støttetimer om ugen i institutionen.

Stk. 4. Der kan tildeles støttetimer til personer med vidtgående handicap, som bor på alderdomshjem, når der ikke er andre egnede boligmæssige tilbud i kommunen.

§ 10. En støttepersons opgave er at støtte personen med vidtgående handicap i dennes psykiske, fysiske og sociale udvikling.

Stk. 2. En støtteperson skal støtte personen med vidtgående handicap til selv at kunne klare daglige

gøremål.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan til brug for støttepersonens aktiviteter sammen med personen med vidtgående handicap, støttepersonen, eventuelle sagkyndige, og indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren, såfremt personen med vidtgående handicap er under 18 år eller umyndig.

§ 11. Støttepersoner ansættes af kommunalbestyrelsen, der fungerer som arbejdsgiver i forhold til støttepersoner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt ansætte støttepersoner med en socialpædagogisk uddannelse. Såfremt det ikke er muligt, skal kommunalbestyrelsen ansætte personer, der skønnes at have forudsætninger for at udføre arbejdet.

Stk. 3. Aflønning af støttepersoner sker i henhold til overenskomst mellem Landsstyret og den faglige organisation, der har forhandlingsretten inden for det område, som den enkelte støtteperson uddannelsesmæssigt hører under.

§ 12. Antallet af støttetimer til hver enkelt person med vidtgående handicap godkendes af Departementet for Familie og Sundhed efter indstilling fra kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed kan tildele et samlet antal støttetimer til brug for flere personer med vidtgående handicap i en kommune.

Stk. 3. Departementet for Familie og Sundhed kan meddele kommunalbestyrelsen en ramme for støttetimer. Kommunalbestyrelsen fordeler støttetimerne efter behov.

Stk. 4. Støttetimer tildeles normalt for en periode af seks måneder.

§ 13. Departementet for Familie og Sundhed kan yde op til 50 procent i tilskud til aflønning af en koordinatorfunktion for støttepersoner.

Stk. 2. Koordinatorfunktionen har til opgave at koordinere støttepersonindsatsen i kommunen. Koordinatorfunktionen skal endvidere give pædagogisk og faglig vejledning til støttepersonerne.

Kapitel 4

Aflastning

§ 14. Når en person med vidtgående handicap bor i eget hjem, og plejen medfører væsentligt merarbejde for familien, kan Departementet for Familie og Sundhed bevilge aflastning herfor.

Stk. 2. Aflastningen kan kun bevilges, når den er en forudsætning for, at familien fremover kan varetage plejen af personen med vidtgående handicap.

Stk. 3. Aflastning kan endvidere bevilges, hvis en person med vidtgående handicap har behov for ophold uden for eget hjem.

§ 15.

Aflastning kan ske ved ophold hos en aflastningsfamilie, på døgninstitution eller et andet egnet sted.

§ 16.

Kommunalbestyrelsen indgår en skriftlig aftale med aflastningsstedet om vilkårene for opholdet.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed kan bevilge et vederlag til aflastningsfamilien. Vederlaget omfatter ikke betaling for personens forsørgelse under aflastningsperioden.

Stk. 3. Betaling for forsørgelse betales af den eller dem, der har forsørgelsespligten.

Stk. 4. Personen med vidtgående handicap og aflastningsfamilien aftaler i samarbejde med kommunalbestyrelsen i pågældendes hjemkommune, hvordan betalingen for forsørgelse foregår.

Stk. 5. Når aflastningsophold er på døgninstitution betales alene for forsørgelse, jf. stk. 3.

Stk. 6. Departementet for Familie og Sundhed fastsætter én gang om året takster for vederlag og betaling for forsørgelse.

Kapitel 5

Boligindretning

§ 17. Når en person med vidtgående handicap har behov for specialindretning af sin bolig, kan der ydes hjælp dertil. Hjælp til boligindretning kan bevilges, når personen bor i eget hjem, herunder bokollektiv eller beskyttet boenhed, hvis personen herved bliver i stand til at klare sig i boligen.

Stk. 2. Der kan ikke bevilges hjælp til udstyr, der normalt findes i en lejebolig.

§ 18. Hjælp til boligindretning kan blandt andet omfatte etablering af adgangsforhold til boligen, herunder udendørs ramper og lignende.

Stk. 2. Hjælpen kan tillige omfatte opførelse af et skur eller lignende i tilknytning til boligen, hvis personen med vidtgående handicap har specielt behov for opbevaring af et hjælpemiddel, for eksempel et motordrevet køretøj.

§ 19. Forinden ansøgning om hjælp til boligindretning sendes til Departementet for Familie og Sundhed, skal kommunalbestyrelsen vurdere, hvilke ændringer der er nødvendige, og opgøre udgifterne ved ændringerne. Kommunalbestyrelsen skal indhente godkendelse af de påtænkte ændringer fra bygnings- og brandmyndighederne, samt fra boligens ejer.

Stk. 2. Når Departementet for Familie og Sundhed har bevilget ændringer af en bolig, skal kommunalbestyrelsen indgå aftaler om arbejdets udførelse og føre tilsyn med udførelsen.

Kapitel 6

Motordrevne køretøjer

§ 20. Departementet for Familie og Sundhed kan bevilge et motordrevet køretøj, undtagen bil, hvis en person med vidtgående handicap bor eller dagligt færdes i områder, hvor der ikke kan benyttes offentlige transportmidler, herunder taxa.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan der bevilges et motordrevet køretøj, undtagen bil, selvom betingelserne i

stk. 1 ikke er opfyldt.

§ 21. Motordrevne køretøjer forsikres af Departementet for Familie og Sundhed. Personen med vidtgående handicap registreres som fast bruger af køretøjet.

§ 22. Hjælp til særlig indretning af et motordrevet køretøj, herunder bil, kan bevilges, hvis en person med vidtgående handicap ikke kan benytte køretøjet uden ændringer af dette.

§ 23. Der kan ydes tilskud til motordrevne køretøjer, undtagen biler, til hel eller delvis dækning af driftsomkostninger såsom forsikringspræmie, reparation og vedligeholdelse.

§ 24. Der kan ydes tilskud til biler, hvortil der er ydet handicapindretning, til hel eller delvis dækning af driftsomkostninger, såsom forsikringspræmie, reparation og vedligeholdelse op til et beløb, der fastsættes én gang om året af Departementet for Familie og Sundhed.

Kapitel 7

Kursusvirksomhed

§ 25. Der kan ydes hjælp til deltagelse i kurser til en person med vidtgående handicap, dennes pårørende, støttepersoner og andre, såfremt Departementet for Familie og Sundhed skønner, at kurset vil forbedre hverdagen for personen med vidtgående handicap.

§ 26. Hjælp til kursusvirksomhed kan omfatte kursusafgift, rejse- og opholdsudgifter, samt hel eller delvis erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 2. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes som fuld dækning af den dokumenterede bruttogrundløn, hvis der ikke samtidig ydes kostgodtgørelse.

Stk. 3. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes med 90 procent af den dokumenterede bruttogrundløn, hvis der samtidig ydes kostgodtgørelse.

Kapitel 8

Bokollektiv

§ 27. Kommunalbestyrelsen vurderer størrelsen af det samlede behov for bokollektiver i kommunen. Landsstyret kan pålægge en kommunalbestyrelse at oprette bokollektiver, når:

- 1) kommunen er hjemkommune for to eller flere personer over 18 år med vidtgående handicap,
- 2) de pågældende ikke kan klare sig i egen bolig uden støtte i dagtimerne, og
- 3) de pågældende kan fungere sammen.

§ 28. Beboerne bør være selvhjulpne i en sådan grad, at pædagogisk og praktisk bistand kun er nødvendig i begrænset omfang.

§ 29. Et bokollektiv betragtes som beboernes private bolig. Bokollektivet skal indrettes således, at hver enkelt beboer har sit eget værelse.

Stk. 2. Beboerne skal have adgang til opholdsstue, toilet, bad og køkken.

§ 30. Departementet for Familie og Sundhed kan give et engangstilskud til indretning og møblering af egnede og istandsatte fællesrum i bokollektiver. Fællesrummene skal så vidt muligt kunne benyttes af personer med vidtgående fysiske handicap. Engangstilskuddets størrelse fastsættes én gang om året af Departementet for Familie og Sundhed.

Kapitel 9

Beskyttet boenhed

§ 31. Der skal tilbydes en bolig i en beskyttet boenhed til personer over 18 år med vidtgående handicap, som har behov for pleje og støtte, udover hvad der kan tilbydes i et bokollektiv.

§ 32. En beskyttet boenhed betragtes som beboernes private bolig. Boligen skal indrettes således, at hver enkelt beboer har sit eget værelse.

Stk. 2. Beboerne skal have adgang til opholdsstue, toilet, bad og køkken.

§ 33. Landsstyret kan pålægge en kommunalbestyrelse at oprette en beskyttet boenhed, når kommunen er hjemkommune for to eller flere personer med vidtgående handicap, der i henhold til § 31 skal tilbydes bolig i en beskyttet boenhed.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed kan oprette en landsdækkende beskyttet boenhed, når to eller flere personer i Grønland kan fungere i samme beskyttede boenhed.

Stk. 3. Landsdækkende beskyttede boenheder drives af Departementet for Familie og Sundhed. Øvrige boenheder drives af den kommunalbestyrelse, der har oprettet dem.

§ 34. Departementet for Familie og Sundhed kan give et engangstilskud til indretning og møblering af egnede og istandsatte fællesrum i kommunale beskyttede boenheder. Engangstilskuddets størrelse fastsættes én gang om året af Departementet for Familie og Sundhed.

Stk. 2. Der kan ydes hjælp til de ændringer af en beskyttet boenhed, som er nødvendige, for at en person med vidtgående fysiske handicap kan anvende den.

Stk. 3. Der kan gives tilskud til drift af personalerum og til administrationen.

Stk. 4. Departementet for Familie og Sundhed kan indgå samarbejds- og driftsaftaler med kommunalbestyrelsen om beskyttede boenheder.

Kapitel 10

Beskæftigelse

§ 35. Kommunalbestyrelsen bør sørge for passende aktiveringstilbud til en person med vidtgående handicap, der ikke kan tilbydes beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed skal så vidt muligt sørge for passende aktiveringstilbud, når en person med vidtgående handicap opholder sig på døgninstitution.

§ 36. Aktiveringen foregår på dagcentre, væresteder, beskyttede værksteder eller på beskyttede arbejdspladser.

§ 37. Dagcentre, væresteder og beskyttede værksteder for personer med vidtgående handicap kan oprettes af kommunalbestyrelser, Departementet for Familie og Sundhed, eller af disse i forening. Hvis et dagcenter, et værested eller et beskyttet værksted oprettes af Departementet for Familie og Sundhed og en kommunalbestyrelse i forening, skal der udarbejdes en driftsoverenskomst om ansvars- og betalingsforhold.

Stk. 2. Dagcentre, væresteder og beskyttede værksteder skal tilbyde udviklende og terapeutiske aktiviteter.

Stk. 3. Beskyttede værksteder og beskyttede arbejdspladser skal være indrettede således, at personer med vidtgående handicap ikke har adgang til farlige maskiner, farlige stoffer, eller andre ting der kan forvolde skade.

Stk. 4. Der kan udbetales et beskæftigelsesvederlag til personer med vidtgående handicap, som deltager i aktiviteter på et beskyttet værksted, eller som arbejder på en beskyttet arbejdsplads. Vederlagets størrelse fastsættes én gang om året af Departementet for Familie og Sundhed.

§ 38. Departementet for Familie og Sundhed kan give tilskud til oprettelse, indretning og møblering af egnede og istandsatte lokaler i kommunale dagcentre, på væresteder, beskyttede værksteder og lignende. Lokalerne skal så vidt muligt kunne benyttes af personer med vidtgående fysiske handicap.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed kan i særlige tilfælde give tilskud til ændringer af lokalerne, så disse kan benyttes af personer med vidtgående fysiske handicap.

Kapitel 11

Kørselsordninger

§ 39. Departementet for Familie og Sundhed kan yde hjælp til etablering og drift af en kørselsordning for personer med vidtgående handicap, såfremt der er særligt behov for det i kommunen.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed kan stille bil til rådighed for en sådan kørselsordning. Det kan ske i samarbejde med kommunalbestyrelsen, sundhedsvæsenet eller en privat organisation; sidstnævnte efter aftale med kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Departementet for Familie og Sundhed kan derudover tildele en person med vidtgående handicap økonomisk hjælp til taxakørsel.

Kapitel 12

Pleje i eget hjem

§ 40. Når en person med vidtgående handicap bor i eget hjem, kan der ydes et vederlag til den, der forestår den daglige omsorg. Det forudsætter dog, at vedkommende herved helt eller delvis mister sin mulighed for at erhverve en almindelig indtægt.

Stk. 2. Der kan kun ydes vederlag for pleje af eget barn, når pasning i en daginstitution ikke er en egnet mulighed.

Stk. 3. Departementet for Familie og Sundhed vurderer, hvor mange timer der kan ydes vederlag for.

Stk. 4. Departementet for Familie og Sundhed fastsætter timetaksten for vederlaget én gang om året.

Taksten kan maksimalt udgøre mindstesatsen for en ufaglært SIK overenskomstsats.

Kapitel 13

Ophold uden for Grønland

§ 41. Departementet for Familie og Sundhed kan kun yde hjælp til behandlingsophold uden for Grønland, når behandlingsmulighederne i Grønland er udtømte, eller såfremt Grønlands Hjemmestyre ved internationale aftaler er forpligtet til at medvirke til en flytning.

Kapitel 14

Besøgsrejser, ferierejser og rejser i forbindelse med særlige anledninger m. v.

§ 42. En person med vidtgående handicap, der på grund af handicappet opholder sig uden for sit hjemsted, kan én gang om året bevilges hjælp til en besøgsrejse hjem. Det er en betingelse, at den pågældende opholder sig uden for hjemstedet, fordi der ikke er et egnet bomæssigt tilbud der, og at Departementet for Familie og Sundhed har truffet beslutning om opholdet.

Stk. 2. Hjælpen ydes til hel eller delvis betaling af rejse- og opholdsudgifter.

§ 43. Hjælpen kan tillige omfatte udgifter til det nødvendige antal ledsageres rejse- og opholdsudgifter, dagpenge, ledsagerhonorar og eventuelt tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 2. Hvis personen med vidtgående handicap ledsages af en medarbejder fra personens opholdssted beliggende uden for Grønland, kan der ydes vikardækning for medarbejderen.

Stk. 3. En person med vidtgående handicap skal så vidt muligt selv afgøre, hvem der skal ledsage pågældende på rejsen. Såfremt pågældende ikke selv kan træffe denne afgørelse, træffes afgørelsen af Departementet for Familie og Sundhed. Det skal ske i samarbejde med personen selv, indehaveren af forældremyndigheden eller den personlige værge, såfremt personen med vidtgående handicap er umyndiggjort, samt eventuelt institutionspersonale.

§ 44. Personer med vidtgående handicap skal så vidt muligt selv tilrettelægge rejsen, herunder afgøre på hvilket tidspunkt af året rejsen skal finde sted. Der skal tages hensyn til familiebegivenheder, som personen med vidtgående handicap måtte ønske at deltage i.

Stk. 2. Hvis personen ikke selv kan tilrettelægge rejsen, fastlægger Departementet for Familie og Sundhed rejsetidspunkterne i samarbejde med personen selv, eventuel forældremyndighedsindehaver, eller værge, eventuelt institutionspersonale samt de pårørende, som personen med vidtgående handicap skal besøge.

§ 45. Såfremt en person med vidtgående handicap har behov for særlige støtteforanstaltninger i forbindelse med en besøgsrejse, herunder tolkebistand, skal kommunalbestyrelsen i hjemkommunen ansøge herom senest 2 måneder inden afrejsen. Ansøgningen skal sendes til Departementet for Familie og Sundhed.

Stk. 2. For personer med vidtgående handicap, der opholder sig i Danmark, er det personen selv eller personalet på opholdsstedet, der skal søge om særlige støtteforanstaltninger. Ansøgningen skal sendes

til Grønlands Repræsentation – Departementet for Familie og Sundhed.

§ 46. Såfremt en person med vidtgående handicap ikke er i stand til at benytte sin besøgsrejse, i henhold til § 42, kan en af den pågældendes nære pårørende i stedet bevilges hjælp til rejseudgifter i forbindelse med besøg hos personen med vidtgående handicap.

Stk. 2. En myndig person med vidtgående handicap skal så vidt muligt selv beslutte, hvem af de nære pårørende vedkommende ønsker besøg af.

Stk. 3. Er personen under 18 år, træffer indehaveren af forældremyndigheden afgørelsen. Er personen umyndiggjort, træffer værgeren afgørelsen i samarbejde med Departementet for Familie og Sundhed. Personen med vidtgående handicap deltager så vidt muligt selv i beslutningen.

§ 47. Personer under 18 år med vidtgående handicap kan tildeles yderligere en årlig besøgsrejse, når den er nødvendig for at opretholde kontakten til indehaveren af forældremyndigheden. Rejsen skal dog være forenelig med barnets behandlingsbehov.

Stk. 2. Såfremt en person under 18 år med vidtgående handicap selv ønsker det, kan rejsen bevilges til besøg hos en anden nær pårørende end indehaveren af forældremyndigheden. Det forudsætter dog, at indehaveren af forældremyndigheden er indforstået hermed.

Stk. 3. Såfremt en person under 18 år med vidtgående handicap selv ønsker det, kan indehaveren af forældremyndigheden eller en anden nær pårørende i stedet tildeles en rejse til besøg hos personen med vidtgående handicap. Det forudsætter dog, at indehaveren af forældremyndigheden er indforstået med det.

§ 48. Hvis en person under 18 år med vidtgående handicap flytter til en anden institution, kan den ene af de to mulige besøgsrejser i stedet ydes til indehaveren af forældremyndighedens besøg på den nye institution.

§ 49. Når vanskelige adgangsforhold, manglende hjælpemuligheder eller faciliteter på hjemstedet forhindrer personer med vidtgående handicap i at besøge familien, kan der i stedet bevilges rejse til en by i nærheden af hjemstedet for vedkommende, ledsagere og en nær pårørende.

Stk. 2. Hjælpen ydes til hel eller delvis betaling af rejse- og opholdsudgifter. For ledsagere, der ikke er pårørende, dækker hjælpen desuden dagpenge samt eventuelt ledsagerhonorar og tabt arbejdsfortjeneste.

§ 50. Personer der er omfattet af § 42, kan i særlige tilfælde ydes hjælp til rejse til eller i Grønland i forbindelse med for eksempel en nær pårørendes alvorlige sygdom, død eller begravelse.

Stk. 2. Der kan i særlige tilfælde bevilges hjælp til en rejse for en nær pårørende, når personer, som er omfattet af § 42, for eksempel har en større mærkedag eller lider af en alvorlig sygdom.

Stk. 3. Der kan bevilges hjælp til hel eller delvis dækning af udgifter til kistetransport, når personer, som er omfattet af § 42, dør under deres ophold uden for hjemstedet.

§ 51. Såfremt en person med vidtgående handicap, der bor i Grønland og ikke er omfattet af § 42 og § 47, afholder ferie for egen regning og på eget initiativ, og ikke er i stand til at afholde ferien uden ledsagelse, kan der ydes hjælp til ledsagelse.

Stk. 2. Hjælpen ydes til hel eller delvis betaling af følgende udgifter til ledsagelse:

1) rejse- og opholdsudgifter,

- 2) dagpenge,
- 3) ledsagerhonorar,
- 4) tabt arbejdsfortjeneste.

Stk. 3. Til personer med vidtgående handicap, som er 18 år eller derover, kan hjælp efter denne bestemmelse kun ydes hvert tredje år.

Stk. 4. Til personer med vidtgående handicap under 18 år kan hjælp efter denne bestemmelse ydes hvert år.

§ 52. Der kan efter § 43, § 47, § 49 og § 51 ydes hjælp til besøgs- og ferierejser for maksimalt 9 døgn, uanset besøgets eller ferierejsens faktiske antal dage. Rejsetid ved starten og slutningen af ferien medregnes ikke.

Kapitel 15

Administration

§ 53. Departementet for Familie og Sundhed skal være kommunalbestyrelserne behjælpelig med at yde personer med vidtgående handicap rådgivning, vejledning og støtte samt med at oplyse, hvilke hjælpeforanstaltninger der kan tilbydes.

Stk. 2. Departementet for Familie og Sundhed vurderer efter indstilling fra kommunalbestyrelsen i hjemkommunen, hvilke hjælpeforanstaltninger der bør iværksættes, for at en person med vidtgående handicap kan leve en tilværelse så nær det normale som muligt.

§ 54. Enhver ansøgning til Departementet for Familie og Sundhed fra kommunalbestyrelsen om hjælp til en person med vidtgående handicap, skal indeholde oplysning om pågældendes navn, adresse og cpr-nummer.

Stk. 2. Det skal fremgå tydeligt, hvilken form for hjælp der søges om. Er hjælpen et led i et behandlingsforløb, skal den udarbejdede handleplan vedlægges.

Stk. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde udførlige oplysninger om personens handicap, funktionsniveau, uddannelse, erhverv samt personlige og sociale forhold.

§ 55. Kommunalbestyrelsen i hjemkommunen afholder forskudsvis alle udgifter til hjælpeforanstaltninger, som er bevilget af Departementet for Familie og Sundhed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens anmodning om refusion skal være Departementet for Familie og Sundhed i hænde senest en måned efter udgiftens afholdelse.

Stk. 3. Anmodningen om refusion skal indeholde følgende oplysninger om pågældende person:

- 1) navn,
- 2) cpr-nummer,
- 3) hvilken form for hjælp anmodningen vedrører.

Stk. 4. Refusion af afholdte udgifter skal være kommunalbestyrelsen i hænde senest en måned efter, at Departementet for Familie og Sundhed har modtaget anmodningen.

Stk. 5. Der kan kun refunderes udgifter, der er afholdt efter forudgående bevilling.

Stk. 6. Departementet for Familie og Sundhed kan tilbagekalde bevillinger, for hvilke der ikke er søgt refusion, senest tre måneder efter sidste mulige afholdelsesdag.

Kapitel 16

Ikrafttræden

§ 56. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 15. april 2008.

Stk. 2. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på bevillinger meddelt efter den i stk. 1 nævnte dato.

Stk. 3. Samtidigt ophæves Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28 af 22. december 2000 om hjælp til personer med vidtgående handicap.

§ 57. Bestemmelserne i kapitel 14 om besøgsrejser, ferierejser og rejser i forbindelse med særlige anledninger m.v. gælder tillige for personer, der inden denne bekendtgørelses ikrafttræden har været anbragt under handicapforsorg i Danmark af grønlandske sociale myndigheder og efterfølgende er tilkendt dansk førtidspension.

Grønlands Hjemmestyre, den 4. april 2008

Arkalo Abelsen

/

Martha Lund Olsen